

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 621. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm33492/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og haans kun af Frygten et factivt Mod. Urygterigheden kunde da nu gjøre Alt, men deels er det sædoanlig kun i Ungdommen, Man har Sind til at bringe den store Offere, og deels havde Pompeius tidlig indlaagt sig det største Navn, han kunde ønske, saa det var i sin Orden, at han, efter en Del Aar at have ligget paa den lade Side, blev ligesaa frig som Romers-Hæren altid, naar Krigs-Tugten forfaldt.

Hvad nu Crassus angaaer, da er hans universals-historiske Side vel langt fra at være glimrende, men dog er det Pærther-Leg, han var Hoved-Mand for, usforlemmeligt, ikke blot som det Første i sit Slags, men som en glædelig Mindelse om, at Rom's Magt og Lykke var dog ikke grændseløs. Døngen af Romer-Lig mellem Euphrat og Tigris, som Crassus styrede sin Navnkundighed, staaer nemlig for os som en blodig Pyramide af Menneske-Blod og Been, med et Borgemeesters-Hoved paa Toppen, der ei trænger til nogen Indræise, for at kundgiøre, haade af hvad Art den Romerske Stærke var og hvad Ende den omfider skulde faae, og det er endst mærkeligt, at noget Sligt har ahnet selv Jolk i Rom paa samme Tid. Plutark fortæller nemlig, at da Tribunen Atticus forjævede havde strækt at hindre Crassus fra det ligesaa høvrdløse som uretfærbige Leg mod Pærtherne, da stillede han sig i Porten, og løste under en egen Slags Dftring saaledes Herbandelse over ham, at han, hvad Plutark ei kan noksom lafte, kvædbelig overgav Rom i de levnende Gubers og Furiernes Vold *).

Hadde vi Polybs Bærl fuldstandigt, vilde vi sikkert vide ordentlig Bæfærd med Etiftelsen af det Pærthiske Rige; thi hans Efterretning om begge Antioch den Stores Leg i Øster-Leben viser, at han haade havde Die derpaa og Kundskab derom; men nu stinte vi hoo ham kun Rigets Sifter Aetæes paa Flugten for den mægtige Syrer-

*) Plutarcks Crassus.

